

**Տ. ՄՈՄԻԿ ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՍԱՐԳՍՅԱՆԻ ՔԱՐՈԶԸ
ԽՈՍՎԱԾ Ս. ԷՇՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱճԱՐՈՒՄ
ՄԱՏՈՒՑՎԱԾ Ս. ՊԱՏԱՐԱԳԻՆ**

(12 դեկտեմբերի 2004 թ.)

«Բայց առանց հավատի անհնար է հաճելի լինել Ասպծուն, քանի որ նա, ով մորենուն է Ասպծուն, պետք է հավատա, որ Ասպլաւ կա և վարձահապուց է լինուն նրանց, ովքեր փնտրուն են բրեն»:

(Եբր. ԺԱ 6)

«Յանոն Նօր և Որդույ և Նոգոյն Սրբոյ. ամէն»:

Սիրելի հավաքացյալ ժողովուրդ, այսօր առիթն ունենք մեկ անգամ ևս հիշաբակելու Պողոս առաքյալի՝ երրայեցիներին ուղղված նշանավոր թուղթը, որի առանցքը քրիստոնյա հավաքացյալի ուշադրությունը հավաքի բովանդակության վրա սևեռելն է: Ով ցանկանում է մերձենալ Ասպծուն, պիտի հավաքա, ասել է, թե պետք է զիրակցի, որ առ Ասպլաւ ճանապարհը հավաքի միջով է անցնում և հավաքով է քրիստոնյան հաղթահարում այդ ճանապարհի բոլոր խոցընդուռները:

Հավաքի մասին խորին մենք երբեմն մեզ իրավացիորեն հարց ենք բարիս. ի՞նչ է հավաքը: Առաջին երրային մենք՝ քրիստոնյաներս, հավաքով ընդունում ենք, որ աշխարհը սփեղծվել է Ասպուծ խոսքով: «Ի՞նչ է հավաքը, - ասում է Պողոս առաքյալը, - Եթե ոչ հուսացված բաների հասպարումը, և պատույցն այն բաների, որոնք չեն երևում» (Եբր. ԺԱ 1): Հավաքով է, որ Նոյր Ասպծուց պատրամ սրբանալով կառուցեց փրկության բապանը և ժառանգորդ եղավ այն արդարությանը, որ հավաքից էր:

Հավաքի մեջ մարդիրոսվեցին Եկեղեցու բոլոր նահարակները: Հավաքի գորացնող ուժն այսօր անհրաժեշտություն է մեզ համար, որպեսզի հեռու մնանք զայթակրություններից և զանազան փորձություններից: Դիշենք՝ ինչ է ասում Եսայի մարգարեն. «Ահա ես Սիրենի հիմքում մնծագին քար եմ դնում, պարզվական ու ազնիվ անկյունաքար՝ նրա հիմքում, և ով որ հավաքա նրան, չի ամաշի» (Եսայի Ի. 16): Այն, Տերը սիրում է մեզ, ուղղում է մեր ճանապարհը, մրանով է մեզ համար և ուզում է չարից փրկել իր զավակներին: Տերը բոլորինն է, հասնում է բոլորին, ովքեր կանչում են Նրան: Ինչպես Պողոս առաքյալն է ասում. «Ամենայն ոք, որ Տիրոջ անունը կանչի, կփրկվի» (Կոռ. Ժ 13):

Արդարն, մենք կանչում ենք Նրան, Ում հավաքում ենք, հույս ենք կապում Նրա հետ, Ումից ավելիացնում ենք մեր փրկությունը: Հավաքն այն անսասան վեմն է, որի վրա խարսխված է քրիստոնյայի ողջ հոգևոր կյանքը: Որքան ամուր է վեմը, այնքան հասպարհ է քրիստոնյան իր հավաքի մեջ: Եկեք, երբեք չերկմբենք, չպարակուսենք, հուսանք Ասպծուն՝ հայդնապես իմանալով, որ Տերը եղել է մեզ հետ երեկ և այսօր և լինելու միշտ:

Սիրելի հայրենակիցներ, մեր ժամանակը բնութագրվում է հոգևոր պահանջի և զիրակ-ցության արթնացումով։ Այսօր յուրաքանչյուր ճշմարիք հավաքացյալի հոգում պեսք է ապահանագույքան կոչ հնչի, դարձ թերահավաքությունից դեպի հավաք և աշխարհի իշխանից դեպի Հիսուս՝ կենդանի Աստվոծ Որդին։ Տերը սիրում է բոլորին և փրկության ձեռք մեկնում յուրաքանչյուր արարածի՝ ակնկալելով Նրա հավաքի հասդարուն և կայուն վիճակը կյանքի բոլոր պարագաներում։ Ինչպես ասում է Ռովիաննես ավելացրանիցը՝ «Եվ ով է, որ հաղթում է աշխարհին, եթե ոչ նա, ով հավաքում է մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսին»։

Այսօր մենք պեսք է զորանանք հավաքով, հոգու խորքից բխող մեր անհարականությունը բարձրացնող, մեզ ժամանակի ախտելից մաքրող, Քրիստոսի մաքրամաքրությունը նկարագրին մեզ հաղորդակից դարձնող հավաքով, որի վկա է կատուցվում աշխարհը դիմելու և քննելու, հավելու էականը անցողիկից դարբերելու մեր մնա ձգվումն ու կարողությունը։ Հավաքի ուժը և հավաքի զորությունն առաջին հերթին փաստվում է զործով։ Հավաքն առանց գործերի մնած է, ճիշդ այնպես, ինչպես մարմինը՝ առանց հոգու։

Հայոց հողը ի սկզբանն եղել է սրբագրծությունների, հավաքի հաղթանակի, «մահ իմացեալի» ոգեկշման աստվածների վայր։ Մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի նրկու աշակերդները՝ Ս. Թադեոս և Ս. Բարորիղման առաջյաները, լույսի սերմեր ցանեցին Հայոց աշխարհում, եկան Հայաստան աշխարհ՝ քարոզելու, ավելացրանելու Հիսուս Քրիստոսին, Նրա սրբագրծող վարդապետությունը։ Այսինքն՝ եկան Հայոց աշխարհը զորացնելու սուրբ հավաքով առ Փրկիչ, առ Նրա խոսքացած փրկությունը։

Եվ այսօր մենք՝ երրորդ հազարամյակ ուրբ դրած Հայ Եկեղեցու սպասավորներու և հավաքավոր ժողովուրդս հայոց, պեսք է մեր զիրակցության մեջ նորոգենք քրիստոնեական կենսագործ լույսը։ Հավաքն առ Քրիստոս, քանզի միայն այդ հավաքով է մեզ քրվում կյանք ճշմարդության և փրկության ճանապարհ, ինչպես Հիսուս Ինքն ասաց, թե՝ «Ես եմ ճանապարհը, և ճշմարդությունը և Կյանքը, ոչ ոք չի զա Նոր մոր, եթե ոչ՝ Ինձանով»։ Տերը ոչ միայն ընդունում ու գնահատում է իսկական հավաքացյալին, այլև դարապարպում է և զայրանում հավաքի ծնական դրսնորումների մեջ։ Հիշենք Տիրոց խոսքերը. «Այս ժողովուրդը Ինձ շրթներով է մեծարում, քայլ նրանց սրբերը Ինձանից հեռու են, զոր են Ինձ պաշտում»։

Միերելի քարեպաշտ ժողովուրդ, հավաքը սկիզբ է ծառայում մարդկային ընկած բնության բարձրացման և աստվածության բնակարան դառնալուն, քանզի Աստված սուրբ է և սրբերի մեջ է բնակվում։ Այսօր մեր բոլորի նպատակը պեսք է լինի՝ քարոզել մաքրությունը և պահպանը։ Ժամանակակից աշխարհն իր շրջապատույթի մեջ մեզ մեզ ներկայանում է կնոջիքով, անհավաքությամբ, անարդարության այլայլ դրսնորումներով, բռնությամբ և դրամապաշտությամբ։ Մենք մեզ այսի կարողանանք այս աշխարհի աղբերից հեռու պահել՝ ի սեր մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի, ի սեր նոր կյանքի ու փրկության։ Եվ դարձյալ պիտի հղորանանք հավաքով, քանզի Աստված հավաքի միջոցով Իր հետ միավորվածներին Իր նման է դարձնում։

Այս, որդիել հավաք չկա, այնպես հոգի չկա, հեքինապես մեր հոգին պեսք է զորացնենք հավաքով, որ կարողանանք դիմագրավել բոլոր դժվարություններին, մեր խոնարհության

մեջ լինենք ոչ միայն վայելուց, ասրբածաներ, այլև ասրբածավախ: Մենք միշտ պետք է հավաքանք, որ մեր բոլոր անհաջողությունների, մնանական կամ թուլության պահերին մենակ ու լրված չենք, պիտի հավաքանք, որ երկնային բարձունքներում մեր պաղապանքը լսող կա, և պիտի հավաքանք, որ ամենազոր և բազումողորմ Ասրբած սիրում է մեզ ու երբեք չի վարանում օգնել մեզ: Հիսուս գրկարաց կանչում է Իրեն հավաքացողին և հուսացողին՝ խոսքանալով հավիտենական կյանք ու խաղաղություն:

Եկեք, վերստին զորացնենք մեր հավաքը, խոնարիվենք Ասրծու առաջ՝ ընդունելով, որ մեր Տայրը մեզ կարեկից է և լուսավորում է մեր հավաքի ճանապարհը: Ուրեմն հավաքով հուսանք, որ մեր Տեր Հիսուս բարեխոս կլինի մեզանից յուրաքանչյուրի համար, որ լցվենք ասրբածային շնորհներով և մեր հարաբեր աղոթքն ուղղենք առ Ասրբած, որ երկնքից ասում է մեզ. «Եթե ըստ իմ հրամանի ընթանաք, իմ պարփիրանները պահպանեք ու կադարեք, ապա անձրն կուղարկեմ ձեզ իր ժամանակին, հողն իր բնրքը կրա, իսկ դաշտերի ծառերը կրան իրենց պրուղները, ձեր հինգ հոգին հալածական կանի հարյուր հոգու, իսկ ձեր հարյուր՝ բյուրափորների, ձեր թշնամիները սրի հարվածներից կընկնեն ձեր առաջ, Ես բարի աջոռվ կնայեմ ձեզ, կաճեցնեմ ու կրազմացնեմ, Ես պիտի քայլեմ ձեր մեջ ու պիտի լինեմ ձեր Ասրբածը, իսկ դուք պետք է լինեք Իմ ժողովուրդը»:

Դիմում եմ ձեզ, հավաքացյալ բարեպաշտ ժողովուրդ, որպես զրահ ձեզ հետ միշտ ունեցեք Ասրբածաշունչ մարդյանը. թող նրանով նորոգվի ձեր ներքին մարդը, հանապազ զորացնեք ձեր հավաքը, փնտրեք ու անպայման կզբնեք Ասրծուն, հուսացեք մեր Տիրոջը Հիսուս Քրիստոսին, որ իր երկրային լցանքով մեզ օրինակ փետք ապրելու Ասրծու խոսքի մեջ, զործելու Ասրծու խոսքի համեմատ:

Եթե մեր սրբում Հիսուսին որպես Տեր խոսքովանենք և հավաքանք, որ Ասրբած Նրան հարություն փետք մեռներից, ապա, անշուշտ, կրտսենենք նաև փրկության, հարության և հավերժության ճանապարհը: Ուրեմն եկեք, մեր սուրբ հավաքով արժանի լինենք Ասրծուն, ուղղենք մեր զործերը ի սեր Քրիստոսի, յուրաքանչյուրս խորհենք այս մասին մեր հավաքի չափով, լինենք զգասր և աշալուր և նաև հավաքանք, որ Ասրբած անպայման կվարձագրի Իրեն հուսացողին:

Թող հույսի Ասրբածը լիացնի ձեզ ամենայն ուրախությամբ և խաղաղությամբ, ձեր հավաքի իսկ համաձայն, որպեսզի Սուրբ Հոգու զորությամբ այդ հույսով առաջանաք դեպի Սուրբ Խորանը լուսու այժմ և միշտ և հավիտյանս հավիտենից. ամեն: